

stige Vilkaar. Det maatte nødvendigvis være en Hovedopgave for Finansstyrelsen ved Afslutningen af dette Laan at sørge for, at Anbringelsen blev en saadan, at Vekslerne saa roligt som muligt kunde fortsætte i de samme Baner, hvori de nu befinde sig, og at det nye Beløb, der skulde rejses, kunde glide saa let som muligt, helst uden Vanskeligheder ind i Omsætningen. Jeg tror, det er naaet ved den Overenskomst, her er sluttet med tre Finansgrupper; der maa anses for fuldkommen kompetente til at overtage dette Laan og til at anbringe det uden nogen som helst Vanskelighed.

Hvad Vekslernes Løbetid angaar, bliver den et Aar. Da vi fornyede Decemberlaanet i Efteraaret, blev der fra nogle Sider rejst Anker imod, at de nye Veksler, der skulde afløse de tidligere, kun havde en Løbetid af 6 Maaneder og ikke som tidligere af 1 Aar. Man udtlyede dette fra enkelte Sider som et Vidnesbyrd om, at vor Kredit begyndte at svigte, som et Vidnesbyrd om en noget mindre Tillid fra vor Kreditors Side end den, der tidligere er bleven os til Del. Jeg havde den Gang Løjlighed til at paavise, at dette ikke var Tilfældet; men siden jeg altsaa har erfaret, at man kan tillægge den Omstændighed, at Vekslerne have en kortere Løbetid, en saadan Betydning, ser jeg helst, at det undgaas, og at de nye Skatkammerveksler komme til at løbe paa et Aar, ligesom det var Tilfældet med det oprindelige Decemberlaan og med Julilaanet 1910. Der er ogsaa den Interesse forbundet dermed for Statskassen, at vi spare een Gang Vekselstempel. Selv om det ikke er noget forholdsvis stort Beløb; det her drejer sig om, er det dog Penge; Vekselstemplet er $\frac{1}{2}$ p. m., altsaa bliver det her 27,000 Kr., hvilket jo ogsaa i Tider som disse er værd at regne med.

Hvad endelig Renten angaar, som jo er det vigtigste Moment, tør jeg sige, at der her er opnaaet overordentlig gode Vilkaar. Julilaanet og samtlige vore tidligere midlertidige Statslaan ere jo afsluttede til en Rente af $3\frac{1}{2}$ pCt.; her er der opnaaet en noget lavere Rente, nemlig $3\frac{3}{8}$ pCt., og det endskønt hverken Bankdiskontoen eller Markedsraten i London og Paris kunne siges at være lavere, altsaa

at stille sig gunstigere for et saadant Laans Afslutning nu, end den Gang Julilaanet blev afsluttet i Fjor Sommer. Jeg tror, at den opnaaede Rente og de øvrige Vilkaar ville være et fuldgyldigt Vidnesbyrd om, at den danske Stats Kredit staar saa urokkelig som nogen Sinde, og jeg tror altsaa at kunne sige, at Laanet er stiftet paa saa gunstige Vilkaar, som det overhovedet kunde ventes.

Der vil naturligvis blive rettet til mig det Spørgsmaal: Hvorfor vedblive med de midlertidige Statslaan? hvorfor ikke hellere afslutte Statens Laaneoperationer med et fast Laan, der er tilstrækkelig stort til at dække ikke alene de allerede paaløbne Underskud, men ogsaa de Underskud, som kunne antages at ville komme indtil det Tidspunkt, da Balancen skulde være tilvejebragt, nemlig i Finansaaret 1912—13? Ja, Svaret derpaa er ganske simpelt det, at Finansministeriet ikke har anset det for muligt at stifte et fast Statslaan af den Størrelse, som her vilde blive nødvendig, naar det skulde kunne fyldestgøre de Fordringer, jeg har nævnt, paa saa gunstige Vilkaar, som man mener, det i og for sig vilde være rimeligt. Jeg har paa Forhaand haft den Opfattelse, at Forholdene paa det fremmede Laanemarked laa saaledes, at der ikke vilde være synderlige Chancer for Stiftelsen af et fast Statslaan af den Type, Finansministeriet maa fastholde, altsaa af $3\frac{1}{2}$ pCt.-Typen, med en tilstrækkelig stærk Finansgruppe eller grupper til, at Placeringen kunde finde Sted uden Vanskeligheder, og til en Kurs, som forekom mig acceptabel efter den danske Stats hele økonomiske Stilling. Derfor har jeg ikke villet udbyde en Konkurrence om et fast Laan. Ikke heller har Finansministeriet paa nogen Maade villet optræde som Laansøger. Vi have strengt holdt os det efterretteligt, som jeg gentagne Gange har udtalt her i Tinget, at den danske Stat for Tiden ikke er laansøgende, men er villig til at underkaste Tilbud om et fast Laan, der indkomme til den direkte fra de vedkommende Finansgrupper, og som byde acceptable Vilkaar, en velvillig Overvejelse.

Det er en Selvfølge for øvrigt, at Markedet er blevet omhyggeligt og grundigt sonderet, inden Finansministeriet